

Jan Paweł II kontynuatorem dzieła Jana XXIII

ODKUPICIEL CZŁOWIEKA Jezus Chrystus jest ośrodkiem wszechświata i historii. Do Niego zwraca się moja myśl i moje serce w tej doniosłej godzinie dziejów, w której znajduje się Kościół i cała wielka rodzina współczesnej ludzkości. Oto bowiem czas, w którym Bóg w swoich tajemniczych zamiarach powierzył mi po moim umiłowanym Poprzedniku Janie Pawle I posługę powszechną związaną ze Stolicą św.

Do tego więc Chrystusa-Odkupiciela zwróciły się moje myśli i serce w dniu 16 października, gdy po kanonicznie dokonanym wyborze postawiono mi pytanie: „Czy przyjmujesz?”. Odpowiedziałem wówczas: „W posłuszeństwie wiary wobec Chrystusa, mojego Pana, zawierając Matce Chrystusa i Kościoła - świadom wielkich trudności - przyjmuję”.

Przyjąłem również te same imiona, jakie wybrał mój umiłowany Poprzednik Jan Paweł I. Przyjmując je w ślad za moim umiłowanym Poprzednikiem, pragnę przez to - mniemam, że podobnie jak On - dać wyraz umiłowania dla tego szczególnego dziedzictwa, jakie pozostawili Papieże Jan XXIII i Paweł VI, oraz gotowości jego kontynuowania z Bożą pomocą.

W głębokim zawierzeniu Duchowi Prawdy podejmuję bogate dziedzictwo współczesnych nam pontyfikatów. Jest to zaś dziedzictwo głęboko osadzone w tej świadomości Kościoła, której w mierze przedtem nieznaną przysłużył się Sobór Watykański II, zwołany i zapoczątkowany przez Jana XXIII, z kolei zaś szczęśliwie doprowadzony do końca i wytrwale realizowany przez Pawła VI, na którego działalność mogłem patrzeć z bliska, podziwiając Jego głęboką mądrość i odwagę, a równocześnie wytrwałość i cierpliwość w niełatwym posoborowym okresie pontyfikatu. Jako sternik Piotrowej łodzi Kościoła zachował On opatrnościowy spokój i równowagę nawet w momentach krytycznych, które tą łodzią zdawały się wstrząsać od wewnątrz, utrzymując niezachwianą ufność dla jej spoistości.

*Jan Paweł II, Redemptor hominis, 1-3
- 10 -*

Świadek świętości Jana Pawła II

Metropolitę krakowskiego od początku darzyłem głębokim szacunkiem i serdeczną sympatią. Podczas prekonklawe w roku 1978 dokonał on dla nas analizy istoty marksizmu, która wywarła na nas duże wrażenie. Przede wszystkim jednak bardzo wyraźnie od razu odczułem promieniowanie jego człowieczeństwa, a jego postawa modlitewna mówiła mi, jak głęboko jest zjednoczony z Bogiem. [...]

Myślę, że szczególne znaczenie mają trzy jego encykliki. Na pierwszym miejscu wymienię «Redemptor hominis» - pierwszą encyklikę tego Papieża; zawarł on w niej swą osobistą syntezę wiary chrześcijańskiej. Tekst ten stanowi swoistą sumę jego własnych zmagania z wiarą i tym samym daje całościową wizję logiki chrześcijaństwa. Na drugim miejscu chciałbym wymienić encyklikę «Redemptoris missio». Jest to tekst ukazujący nieprzemijające znaczenie misyjnego zadania Kościoła [...]

Duchowość Papieża była ukształtowana przede wszystkim przez intensywność jego modlitwy, jej głębokie zakorzenienie w celebrowaniu świętej Eucharystii i w przeżywaniu razem z Kościołem Liturgii Godzin.

To, że Jan Paweł II był święty, przez lata wspólnej pracy stawało się dla mnie ciągle na nowo i coraz bardziej oczywiste. Trzeba tu przede wszystkim wskazać najpierw na jego głębokie odniesienie do Boga, na jego trwanie w ścisłej wspólnoty z Panem, o której już mówiłem. Tu było źródło jego radości, którą promieniował w najcięższych doznawanych trudach, oraz odwaga, z jaką pełnił swe zadanie w naprawdę ciężkim czasie. Jan Paweł II nie szukał poklasku i nie rozglądał się dokoła, jak są przyjmowane jego decyzje. W swoim działaniu opierał się na wierze i na swych przemyśleniach, i gotów był przyjmować na siebie także różne ciosy. W moim przekonaniu, odwaga kierowania się prawdą stanowiła pierwszoplanowe kryterium świętości.

*papież emeryt Benedykt XVI
„Niedziela” z 16 marca br.*

- 11 -

Drodzy Członkowie Żywego Różańca

I znów Pan Bóg pozwala nam przeżywać Święta Zmartwychwstania.

I znów ugruntuje się nasza wiara. Życzymy sobie wzajemnej zwykłej ludzkiej radości, która płynie ze Zmartwychwstania Pana. Idźmy do pełni życia. Mamy Dom, mamy Ojca, który nas kocha, mamy Matkę, do której całe niemal życie mówiliśmy „Zdrowaś i Święta Maryjo”, mamy spotkanie z naszymi bliskimi, których kochaliśmy i którzy nas kochali, mamy przyszłość bez końca. Alleluja.

Kochani moi! Czy podtrzymujecie w sobie pragnienie bycia razem na pielgrzymce? Wiem, że tak. Mamy to w świętym zwyczaju, mamy to we krwi i w sercu. Musimy być razem i będziemy. Gdzie i kiedy?

- 38 pielgrzymka - 5 lipca w Chełmży
- 39 pielgrzymka - 2 sierpnia w Lisewie
- 40 pielgrzymka - 6 września w Brodnicach

u Ojców Franciszkanów

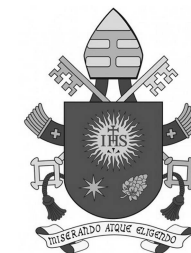
Bardzo Was serdecznie pozdrawiam i już dziś piszę: do zobaczenia wnet – czas szybko leci.

*Wasz moderator
ks. prał. dr Gerard Gromowski*

Papieskie intencje modlitwy na kwiecień

Intencja ogólna: Aby rządzący promowali ochronę świata stworzonego i sprawiedliwy podział dóbr i zasobów naturalnych.

Intencja misyjna: Aby Zmartwychwstały Pan napełnił nadzieją serca osób doświadczanych przez ból i chorobę.

Miesięcznik Wspólnot Żywego Różańca Diecezji Toruńskiej
Moderator diecezjalny: ks. Gerard Gromowski, 86-300 Lisewo,
Wydawca: ks. Wacław Dokurno, www.przeczo.pl, foto. PAP
Za ofiary przeznaczone na druk „Bóg zapłać!”